Meghívó

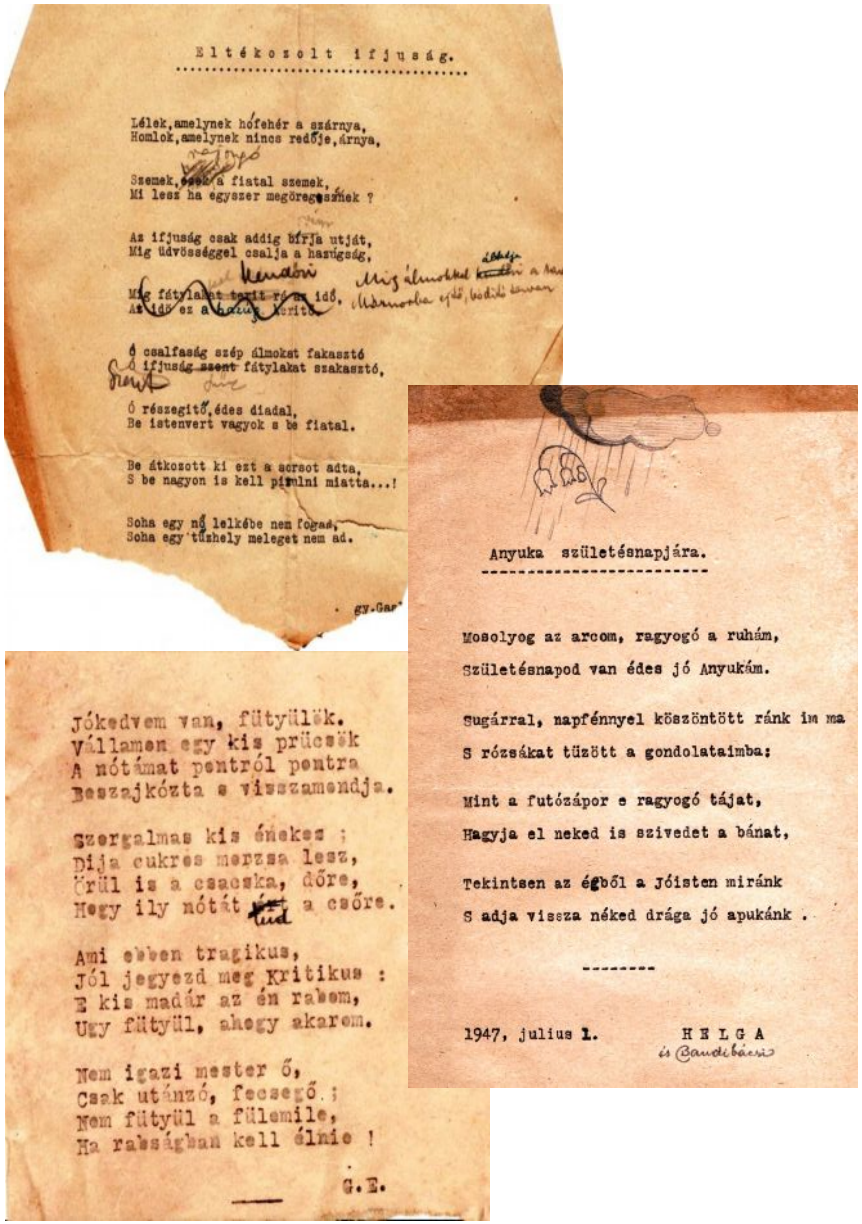

Eltékozolt ifjuság.

Lélek,amelynek hófehér a szárnya,
Homlok,amelynek nincs redője,árnya,

Szemek, a fiatal szemek,
Mi lesz ha egyszer megöregszenek ?

Az ifjuság csak addig bírja utját,
Mig üdvösséggel csalja a hazugság,

Mig fátylakat tartt rá a idő.
Az idő ez a hazug kritikus.

Ó csalfaság szép álmokat fakasztó
Ó ifjuság szent fátylakat szakasztó,

Ó részegitő,édes diadal,
Be istenvert vagyok s be fiatal.

Be átkozott ki ezt a acsot adta,
S be nagyon is kell pirulni miatta...!

Soha egy nő lelkébe nem fogad,
Soha egy tűzhely meleget nem ad.

gy.Ga

Anyuka születésnapjára.

Mosolyog az arcom, ragyogó a ruhám,
Születésnapod van édes jó Anyukám.

Sugárral, napfénnyel köszöntött ránk ma
S rózsákat tüzött a gondolataimba:

Mint a futózápor e ragyogó tájat,
Hagyja el neked is szivedet a bánat,

Tekintsen az égből a Jóisten miránk
S adja vissza néked drága jó apukánk .

1947, julius 1. HELGA

Jókedvem van, fütyülök.
Vállamon egy kis prücsök
A nótámat pontról pontra
Beszajkózta s visszamondja.

Szorgalmas kis énekes ;
Díja cukros mersza lesz,
Örül is a csacska, dőre,
Hogy ily nótát tud a csőre.

Ami ebben tragikus,
Jól jegyezd meg Kritikus :
E kis madár az én rabom,
Ugy fütyül, ahogy akarom.

Nem igazi mester ő,
Csak utánzó, fecsegő ;
Nem fütyül a fülemile,
Ha rabságban kell élnie !

G.E.

Vers jó kedvében